

[Engell]

I den konservative gruppe er vi enige om at beklage et handlingsforløb, der både fra Ombudsmanden og højesteretsdommer Hornslet har givet anledning til kritiske bedømmelser. Det skal der ikke herske tvivl om.

Men det rejser så spørgsmålet om, hvilke konsekvenser der bør drages af undersøgelsesrettens redegørelse i forhold til tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen. Som nævnt er et flertal i den konservative gruppe af den opfattelse, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for rigsretssag, hvorfor flertallet blandt de konservative folketingsmedlemmer ikke kan støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

En række synspunkter har i den forbindelse været afgørende. For flertallet af gruppens medlemmer fremstår der en reel tvivl om, hvorvidt det juridiske og bevismæssige grundlag er tilstrækkeligt til at rejse en rigsretsanklage.

Som eksempel spiller det en rolle, at der intet skriftligt foreligger fra den tidligere justitsminister om et stop for familiesammenføringer. Der er også hos flertallet i gruppen tvivl om tidsfastsættelsen for en eventuel beslutning samt om, hvorvidt der overhovedet blev truffet en sådan beslutning, som kunne være i strid med udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring. Samtidig hæfter flertallet i gruppen sig ved, at der faktisk i perioden blev gennemført et ikke uvæsentligt antal familiesammenføringer.

Denne tvivl fører efter flertallets opfattelse til, at der ikke er grundlag for en sag.

Dette understreges yderligere af, at man oprindeligt havde overvejet at rejse rigsretstiltale på tre punkter mod forhenværende justitsminister Ninn-Hansen. I forbindelse med de drøftelser og overvejelser, der har pågået gennem de seneste måneder, er disse anklager imidlertid skrumpet ind til et enkelt tiltalepunkt, som et flertal i gruppen ikke finder indeholder tilstrækkeligt grundlag for, at der nu skal føres en rigsretssag.

Flertallet hæfter sig også ved, at der ikke i Danmark har været rejst rigsretssager gennem mere end 80 år. Spørgsmålet har været overvejet, og ingen vil påstå, at der igennem de 80 år ikke har været store og dybt alvorlige sager, hvor det kunne have været en reel mulighed. Men Folketinget har altså ikke fundet, at der

har været grundlag herfor. Derfor må man naturligvis rejse det spørgsmål, om der i forbindelse med tamilsagen er sådanne helt særlige forhold, at det skulle betinge anvendelse af Rigsretten med alle de konsekvenser, det vil få på mange forskellige områder.

Flertallet stiller spørgsmålet, om ikke tidspunktet nu er kommet, hvor vi efter i mere end 4 år at have haft tamilsagen højt på dagsordenen i den offentlige og i den politiske debat bør sætte et punktum både for så vidt angår hr. Ninn-Hansen og de af sagen berørte embedsmænd. Som sagt har vi i folketingsgruppen grundigt drøftet sagen, og hver enkelt har gjort sin stilling op.

For et mindretal af gruppens medlemmer spiller det imidlertid en afgørende rolle, at højesteretsdommer Hornslets vurdering efter mindretallets opfattelse er utvetydig, når det gælder den tidligere justitsminister. Man hæfter sig endvidere ved sammenfaldet i vidneudsagnene om beslutningsprocessen i Justitsministeriet, hvor mindretallet i gruppen finder, at sagen må prøves efter ministeransvarlighedslovens bestemmelser med den konsekvens, at der rejses rigsretssag.

Mindretallet har endvidere den opfattelse, at sagens indhold og forløb er af en sådan betydning, at der er grundlag for en egentlig retslig prøvelse. Samtidig vil Rigsretten procedurermæssigt give mulighed for både forsvar og anklagemyndighed, hvad der ikke har været i forbindelse med undersøgelsesrettens arbejde. Gennem en rigsretssag vil der blive truffet en egentlig retslig afgørelse i skyldspørgsmålet, hvilket efter mindretallets opfattelse er nødvendigt på baggrund af undersøgelsesrettens konklusioner for så vidt angår tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen.

Som det fremgår af ovenstående, er der forskellige opfattelser i den konservative folketingsgruppe. Det er en sag, hvor hver enkelt har måttet gå dybt ned i forhistorie, i handlingsforløb, og har måttet afveje både sagens juridiske og etiske aspekter.

Vi er i den konservative gruppe enige i, at denne sag aldrig burde være opstået. Men vi har ikke alle efterfølgende kunnet nå frem til samme konklusion på sagen.

Sluttelig vil jeg understrege, at der ikke skal herske tvivl om, at alle i den konservative folketingsgruppe ser på denne sag med samme alvor.